

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Modus Recte Se Disponendi Ad Felicem Mortem

Poiré, François

Coloniae, 1651

Dispositio VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55160)

ad bene moriendum.

I

proscribere, quo tamen S. David cupiebat esse confixus, a quique mentem à corruptione peccatorum præseruat. Id solum cupio efficere, vt medium teneat, amoreque ac fiducia temperetur: qui affectus sunt & puriores, & potentiores ad generosius certiusque pugnandum quam sit timoris.

(a) *Psal 118, Tps: 120.*

DISPOSITIO VII.

Septima est, Studium consequendi Indulgentias, seque sponte assumptis pœnis affigendi, quibus pro peccatis satisfiat aut etiam conatus, ex morbis proficendi, aliisque incommodis, quibus à Deo ad scelerum castigationem exercemur. Multæ graues rationes nos vrgent, magni hoc caput aestimare; imprimis verò remora illa, quam pœnæ post hanc vitam persoluendæ injiciunt, quo minus liceat Deo frui, nostrorum omnium bonorum supremo, & fine, ad quem conditi sumus. Abunde suppetunt historiæ, plenæ formidabili seueritate, quam diuina Iustitia in animas post mortem purgandas exercet. Amor autem rectè ordinatus, quo erga nos ipsos

tene-

tenemur, nobis præcipit illam quoquo modo euitare; cum præsertim tum Diuorum exempla illuc nos impellant, etiam illorum, quorum vita fuit integerrima, & consuetudo inter homines prorsus inculpata; tum vsus receptus Ecclesiarum, quæ columna est veritatis.

DISPOSITIO VIII.

Octaua est, Pia affectio aduersus Dei amicos, quorum beneuolentiam captemus, ut in illâ luctâ nobis succurrant. *Voca* dicebat Iob (a) *si est, qui tibi respondeat; & ad aliquem Sanctorum conuertetur, qui tuis lamentis propitiâ aurê præbeat.* Omnino præcipua nostra fiducia Seruatori nostro innitatur, eiusq; infinitis meritis: cui, si quis in nobis grati animi sensus superest, pietatem subiectionemque omni aliâ maiorem, præstabimus. Post illum verò nostra & eius sanctissima Mater iure proximum apud nos locum deposcit? & ut, quemadmodum Illa nos amore, quem nulla oratio explicet, prorsus eximio complectitur, ita & nos sensu ani.

(a) Iob. 5. 1.